

Potreba općinskih izbora

Poslije izbora od 5 svibnja, bilo je jasno, da će njihov rezultat djelovati ne samo na opće političke prilike u državi, nego i na općinske i društvene, koje se nisu pod pritiskom nasilnih režima mogle normalno razvijati. Kako su specijalno na općinskim upravama, uslijed apstinencije opozicije pod vodstvom dra Vlatka Mačeka, stajali ljudi prošlih režima, naravno, da se kao posljedica općih izbora, opažalo u narodu nezadovoljstvo spram tim ljudima, tražeći da se ovakovi maknu i da na njihova mjesta dođu ljudi narodnog povjerenja. Velika većina općinskih odbornika vodila je računa o narodnim željama i oni su kao narodni ljudi položili svoje mandate. Kako je bilo općenito — tako se dogodilo i u Samoboru samo što je kod nas izbio i u samom zastupstvu nezadovoljstvo sa općinskom upravom s obzirom na njezin rad čisto lokalnog značaja. Od 18 odbornika 13 njih se zahvalilo — a ostala su petorica!

Vračara Mara

»Ne trebamo više liječnika! Sta će nam röntgen? Čemu radium, ambulatoriji, bolnice, sanatoriji, kad imamo — Maru.

Kad bi nekoji seljaci jednog našeg sela znali da misle, oni bi sigurno tako rezonirali. Velika vračara Mara, poznata »liječnica« seljanka stara 37 godina, savladala je mnoge nepoznate sile i stavila ih u svoju službu, da usrećuje čovječanstvo, da liječi bolesni narod i da tjera zle duhove. Danas, godine 1935 našlo se ljudi, koji su svojim bolesnicima, zvali ovu vračaru i plaćali joj teške stotine dinara da ih spašava. Nije to bilo u zabačenom kraju, nego svega tridesetak kilometara od Zagreba — našeg kulturnog centra. Uzvišeno biće (trebali bi zapravo da nećemo uvijek navodne znakove, no bilo bi ih previše) vračara Mara vršila je svoj posao za dobro siromašnog naroda i za dobre pare, i njeno ime postajalo je sve poznatije . . . Ljudi su noću šaputali o Mar. Bolesnici su uzdisali za njenom pomoći, nesretni ljubavni

Medutim je činjenica, da zastupstvo ne može raditi, a po postojećim propisima je predviđeno da se u određeno vrijeme imaju raspisati novi izbori.

Kako čitamo dnevno u novinama, u raznim mjestima već su izbori provedeni — u mnogim raspisani — a tako će doskora biti i kod nas, jer konačno neke posebne mjere za Samobor i ne mogu postojati. Naša je međutim dužnost, da mjerodavne krugove upozorimo na što skoriji raspis izbora jer je od velike važnosti, da baš u sadašnjim prilikama, dođu u zastupstvo ljudi, koji će uživati apsolutno povjerenje građanstva, tim više što će se u dogledno vrijeme odlučivati o životnim pitanjima Samobora.

U prvom redu od velike je važnosti sastav novog proračuna u kojem se moraju predvidjeti neke vanredno važne stvari, za koje mogu imati smisla samo oni ljudi, koji su trajno vezani uz Samobor. Namiće se pitanje

ci opsjedali su njenu kuću. A Mara je slagala stotinjarke. Sve je teklo glatko, dok se nije viša sila umiješala u tok događaja. Ovog puta bila je ta viša sila veoma realna — žandarmerijski podnarednik Petar Dukić. On je mnogo loga vidio i čuo, pa se odlučio da dopremi vračaru u stanicu, da se malo ljudski s njome porazgovori.

Kad je stvar počela teći nizbrdo, došli su i pacijenti da kažu svoje.

- Ja sam joj dao hiljadu dinara.
- Ja 750.
- Ja sto.
- I ja, i ja . . .

Mara je cvokotala zubima a podnarednik se od golemog čuda skrušeno prekrstio;

— Ljudi božji, gdje vam je bila pamet!

Kako bi se i sav ostali svijet mogao da koristi receptom Mare iznijet ćemo ga ovdje. Na primjer: Seljaku Franji teško je bolesna žena. On ne traži liječnika. Moguće ga je i tražilo, ali bolest ne kreće na bolje. Saznao čovjek za Maru. Polazi k njoj. Noć je. Ona baca karte. Seljak vrti mali šeširić u ruci i čeka sudbinu.

izgradnje »Hrvatskog doma«, a pitanje nove tvornice »Samotekst« u Gornjem kraju ušlo je u konačno rješavanje, a ova je tvornica najvažnije pitanje za siromašne slojeve građanstva.

Konačno trebati će u budućim upravama povesti i riječ o izmjeni zakona o općinskim samoupravama, koje su tako stegnute, da u opće volja opć. odbornika rijetko kada dolazi do izražaja. Sve te činjenice upravo imperativno nalažu, da se raspišu općinski izbori, a u općinske uprave da dođu ljudi što neovisniji i odlučniji.

Prema izjavi ministra dr. Spahe, imali bi isti ciljem države doskora i uslijediti — što bi bio znak, da je i današnja vlada shvatila narodno raspoloženje, kojemu se mora udovoljiti.

Interes za buduće općinske izbore već je sada vrlo velik, a sigurno je da će Samoborci jedinstveno istupiti, imajuć pred očima lokalne i narodne interese!

— Treba da platiš 250 dinara, — govori Mara Šapatom. — I doći ću da ti izliječim ženu.

Franjo vadi novac i odlazi pun nade. Sutradan dolazi vračara u selo. Tek je prekoracila prag kuće Franjine, nije još ni vidjela bolesnicu, prestravi se i uzviknu:

— O moj sinko, u tvojoj je kući veliko zlo. Nisam to mogla iz karata da vidim. (Vadi uprljane karte) Evo gledaj! U tvoju ženu ušao je zao duh. On živi s njom kao njen muž . . . i ti si mu šogor. On će uništiti i nju i tebe, sve tvoje, i tvoje blago će askomadati, kuću ti zapaliti.

Ledeni znoj oblio je Franju.

— Samo ja mogu da te spasim, ali moraš platiti još 1.000 dinara.

Uza svu tu nevolju, koja je prijetila, Franjo se stao sa vračarom da cjenka i nagodili su se da joj dađe 700 dinara. Kad je novac primila, imala je početi ceremonija vraćanja i čudotvornog ozdravljenja. Na krevetu u seoskoj sobici ležala je teško bolesna žena. Mara je naredila da se donesu ove stvari potrebne za vraćanje: komadići plota od

SAMOBOR I PODSUSED
nose dobra i jeftina

TIVAR ODIGELA

Posveta crkvice u Gradni

U nedjelju dne 20. pr. mj. održana je lijepa i značajna hrvatska narodna svečanost Stanovnici sela Gradne podigli su iz vlastitih sredstava vrlo lijepu kapelicu u spomen spomen svome pokojnome vođi i učitelju Stjepanu Radiću.

Već od rana jutra kretale su velike povorke seljaka sa svih strana u Gradnu a iz Zagreba došao je velik broj naroda na proslavu posvete ove kapelice.

Nedaleko same crkvice podignuta je bila tribina, okićena narodnim vezovima i raznobojnim poljskim cvijećem. Na dva visoka stupa sa strane vijorile su se dvije zastave, a između njih u sredini, slike Radića i dr. Vlatka Maćeka, sve u cvijeću.

Nešto prije 11 sati najavljen je dolazak dra Vlatka Maćeka, kojega je sakupljeno mnoštvo dočekalo frenetičnim oduševljenjem. Uz dra Maćeka došli su na svečanost narodni zastupnici dr. Pernar, dr. Tomica Jančiković, Franjo Malčić, Karlo Mrak, Milutin Majer, zamjenik kandidata za grad Zagreb, Lav Gričević, predsjednik Matice Hrvatske dr. Lukas i prof. Tomašić, narodni zastupnik za Samobor, koji je dočekivao goste.

Svečanosti je prisustvovala supruga pok. Stjepana Radića, Marija Radić sa obitelji i brojnom pokojnikovom rodbinom.

Crkvu je posvetio i prvu misu odslužio naš župnik g. Kocijanić.

Poslije mise krenuo je dr. Maček kroz gusti špalir sakupljenog naroda, praćen neprestanim oduševljenim klicanjem, do tribine da se pozdravi sa narodom.

Tmurni oblaci i neprestana kiša nisu dozvoljavali dugo zadržavanje. Zato je dr. Maček odmah uzeo riječ i prekidan čestim i oduševljenim ovacijama održao ovaj govor:

«Hrvatski seljački narode!

Dvadeset godina nakon što je nad hrvatskim seljaštvom bilo ukinuto kmetstvo, rodila je posavska seljakinja sina, kojemu je nadjenula ime Stjepan (Dugotrajni uzvici: Slava mu!) To je bio naš pokojni učitelj i vođa Stjepan Radić. (Slava mu! — ori se iz hiljade grla)

Tamno je bilo doba za hrvatsko seljaštvo kad se je učitelj rodio. Tamno je bilo tri gospodara, tri lvera od cijepanog drva, hljeba i soli iz gospodarstva, godinu dana stara meha, zemlja od tri kriine i zemlje od mravinjaka žutog mrava. Sve je to bilo za čas nabavljeno. Mara je zemlju pomiješala, osolila, lverje i daske zapalila, te sve stavila pod krevet bolesnice. Sada je počela vrad žbina. Ona je, kao u transu, uzela neku kutiju i njome mahala nad bolesnicom praveći znak križa i govorila je ovu zakletvu:

«Ja pregovarjam sem svecem i sveticom bozjem, koje bi bile u pomoći, sakome kej teškoće.

Ako je naredene, ako je pepelužne, ako je smetužne, ako je nađene, ako je nagažene, ako je podvržene, ako je od Boga nek ide k Bogu, ako od vraga nek ide k vragu.

Ja prepravljam svom rječju i božjom po moću med gore, med planine, med vode da se Bog se moli i meše ne služe i pevci nepopovaju»

I bolesnica i ostali su u najvećem strahu očekivali, što će se sada dogoditi. Kad je zakletva bila izrečena, uzela je Mara od Franje bicikl i kroz prvi kotač tri puta zaspala zemlju i žar (ovo je vrlo važno — ne zaboraviti!)

— Nema liječnika, koji bi tvoju ženu spasio, jer je ona od svoje matere zakleta

doba i u mladosti njegovoj. Akoprem je bilo oslobođeno od kmetstva vlastelinskoga, palo je hrvatsko seljaštvo pod još gore kmetstvo, pod kmetstvo birokracije, pod kmetstvo svoje gospode koja i sko su bila nikla iz seljaštva. Žalibože nisu za to seljaštvo imala čuvstva Nisu imala čuvstva pravednosti, nisu shvaćala da je seljak čovjek, da bi seljak morao biti njihov brat. Prema tome bila je i tamna i čitava politika hrvatskoga naroda. Politiku vodilo je nekoliko gospode, više puta i sa poštivovnošću — treba priznati — ali na žalost češće bez poštivovnosti. I je li čudo onda da seljački narod, koji je bio u tamni, nije u politici sudjelovao? Ima vas, možda staraca ovdje koji se još toga vremena sjećate. Kada su dolazili izbori mogao se cijeli kotar kupiti za kotal gulaša i vedro vina. (Tako je!)

Ne trebate za to osuđivati očeve i djedove svoje. Nisu oni tome krivi. Kad čovjek ne zna o čemu se radi, kada ne zna zašto se glasuje, kada ne zna što mu donosi onaj, je li onda čudo kada misli: «Bar da popijem kupicu vina na izborni dan.» I u to najtamnije doba sinula je na obzoru Hrvatskoga neba zvijezda, pojavio se tada još mladić, naš vođa i učitelj Stjepan Radić. (Slava mu!)

Nije bio lagan put Stjepana Radića. Trnovit je bio taj put. Težak je bio taj put. Obilazio je pješice od sela do sela. Više je puta i žedan i gladan a uvijek umoran. Zimi blatan, ljeti prašan, da nosi svome bratu seljaku luč spoznaje njegovog čovječanskog dostojanstva. I šta se događa? Događalo se je da su ga iz pojedinog sela znali i kamenjem natjerati, a ja vas pitam tko bi drugi osim velike duše Stjepana Radića, tko bi drugi mogao to podnijeti a ne bi pustio sav taj posao neka ide kamo hoće. Ali on je imao čvrstu vjeru. On je znao da u hrvatskom narodu, i to hrvatskom seljačkom narodu leži velika snaga, velika snaga misli, velika snaga srca, velika snaga pameti i velika snaga poštenja (tako je) i nije se dao zaplašiti časovitim neuspjesima, nego je radio dalje. I kada smo više puta znali mi njegovi mladi suradnici bili blizu zdvojnosti, on nam je uvijek govorio: «Braćo! Zapamtite, poštena zlim duhom, ali sada će ozdraviti. — kazala je vračara i naredila gazdi da ovu zemlju nosi na kolima negdje daleko, jer je sada u njoj zao duh, a pod da očisti onom starom mehom, te da ju na Jurjevo u noći spali. Ni za živu glavu Franjo toga nije htio da radi i Mara je morala sve sama da pokupi.

Eto tako je bilo, recimo kod Franje Sokolića. Tako je bilo kod teško bolesne Bare. I kod Jure. I kod mnogih drugih. Vračara je otišla, odnijela pare a bolesnicima sve gore. Mozak je počeo da radi kod ovih ljudi. Malo se počesali za ulom. I opet se vrtio se ljački šešir u ruci, no ovaj puta pred pod narednikom, kud su došli da se izjadaju. Samo Jure ne traži svojih 750 dinara natrag jer kaže, njima je pomoglo.

Dalje cijela stvar nije ni malo romantična ni mistična. Jedna premetična u stanu ove prepredene žene, razne masli, trave, ča robna kutija sa tamjanom za tjeranje vragova i t. d. Liječnik je pregledao pacijente i on će dalje da ih liječi, a Mara će malo na odmor.

Na kraju samo jedno pitanje. Znađe li za takve stvari naša seoska inteligencija? Ako ne zna, eto, nešto smo im otkrili.

M. K.

muka nikada ne propada (živio, tako je) i velika muka našega vođe Stjepana Radića (Slava mu!) nije propala (uzvici: Ne će nikada propasti!) ona nije propala i posljedice te muke mi danas vidimo (tako je!).

Danas je hvala Bogu hrvatsko seljaštvo tako organizirano, tako čvrsto da bez ikakvog preterivanja mogu reći da tome nema primjera nigdje u svijetu (nema). I zato je hrvatsko seljaštvo preuzelo vodstvo hrvatske politike u svoje ruke (oduševljeni poklici: Tako treba! i hrvatsko seljaštvo držati će to vodstvo u svojim rukama do potpune svoje pobjede. (Oduševljeno pljeskanje i poklici: Tako je!)

Hrvatska seljačka braćo!

Ovo što vidite danas to je samo maleni dio onoga što se događa svuda gdje živi hrvatski seljački narod. Od Prekomurja ti valovi seljačkog pokreta prelaze već i preko Drine i preko u Srbiji budi se srpski seljak, (Poklici: Živio srpski seljak!)

Braćo hrvatski seljaci! Neću duljiti. Nije danas dan da držimo političku skupštinu, nego je dan da proslavimo uspomenu našeg velikog vođe i učitelja. Vi ste ovdje podigli najljepši spomenik što ste ga mogli podići jer ste podigli hram božji, onome gospodinu Bogu koji je rekao: «Tražite najprije carstvo božje i pravicu njegovu, a sve drugo će vam se pridodati!»

Isto je tako i nauk Hrvatske seljačke stranke. Mi se ne brinemo za časovite prohibitke. Mi nećemo ni za kakove prohibitke da prodamo ono najsvetije.

Hrvatska seljačka braćo!

Mi ćemo nastaviti u tom pravcu da iskupimo onaj naš sveti zavjet za koji se rodio, za koji je živio, trpio i za koji je umro naš veliki vođa Stjepan Radić (Slava mu!)

Govor dra Maćeka bio je pozdravljen dugotrajnim i oduševljenim klicanjem.

Iza dra Maćeka govorili su oš Franjo Malčić, narodni zastupnik za zagrebački srez, Salahović, predstavnik hrv. radničkog saveza Orsag, narodni zastupnik Mrak. Prof. Tomašić, narodni zastupnik za srez Samobor, pozdravio je prisutne Slovence, a dr. Tomislav Jančiković održao je temperamentan govor. Po svršenom zboru narod se mirno razišao.

Domaće vijesti

Svi Sveti

Dani prvog i drugog studena posvećeni su uspomeni naših pokojnika. Grobovi su lijepo uređeni i okićeni svježim jesenjim cvijećem. Na Svi Svete poslije podne, po starom običaju, zapalit će rodaci i prijatelji na grobovima svojim pokojnika svijeće, a «Jeka» otpjevat će tužaljke nad grobom svog osnivača Josipa Vanjeka, svog dugogodišnjeg predsjednika Milana Zjajića i kod Križa. Po starom običaju sigurno će i Glazba svirati na groblju tužaljke.

Na dušni dan bit će poslije mise uobičajena procesija na groblje i blagoslov grobova.

Župsko Vijeće katoličke Arelje

Na 10 stud u 11 sati pr. pod. održati će u Domu Križarica Župsko vijeće K. A. za župu Samobor svoju sjednicu, kojoj će prisustvovati delegati svih katol. udruženja. Raspored: Predsjednik otvara sjednicu, izvještaj tajnika i delegata pojedinih udruženja, govor duhovnika, domaće župnika, program rada za god. 1936 i posebni predlozi.

Pasivna obrana Samobora u budućem ratu

Mnogo je ljudi kod nas shvatilo, kako je zaista veoma važno, da jedno mjesto bude dobro organizovano za pasivnu obranu u vrijeme eventualnog rata. Pasivna obrana jest ona, gdje se stanovništvo samo zaštićuje i sklanja a ne brani se oružanom silom: topovima i mitraljezima. Za ovu vrst obrane načinjen je dobar plan. Organizovani su određeni, kojima su podijeljene dužnosti, određena su mjesta za ambulante prve pomoći, određena je služba za uzbunu i t. d.

Cijela ta akcija oko pasivne obrane jednog mjesta mora da bude kao neka škola, kroz koju treba da prođe sve stanovništvo. Razuman čovjek lako će shvatiti, da je to samo u interesu svakog pojedinca. Onaj tko bude barem donekle upućen u strašno djelovanje bojnih otrova i razornih bombi, imat će nešto mogućnosti, da se obrani i spasi. Sva ta predavanja, upute i razlaganja, koja se drže, imadu samo taj cilj da upute stanovništvo, kako će se primitivnim sredstvima moći zaštititi. O djelovanju bojnih otrova govorio je g. dr. Vladimir Reizer u nekoliko navrata. Iz Zagreba bio je kod nas i dr. Kocuvan, banski sanitetski inspektor. On je pregledao odrede za pomoć i također govorio o načinu obrane. Škola narodnog zdravlja poslala je u Samobor svog predavača dr. Chloupeka, koji je, uz filmsku projekciju, održao jedno zaista odlično predavanje. Suggestivnosti predavanja dr. Chloupeka ne može se nitko oteći. I dobro bi bilo, da on održa u Samoboru još nekoliko predavanja, jer dobar dio naših ljudi kao da cijelu stvar još ne shvaća potpuno!

Samobor voli svoje goste i poziva ih da mu ponovno dođu

Koliko nekoji stranci zavole Samobor najbolje svjedoči ona simpatična pjesmica, koju je spjevao g. A. Mujić, penzionirani pukovnik, i koju smo štampali u našem listu u broju od 15 rujna. Samobor nastoji da pruži strancima sve najbolje, i raduje se kad su oni zadovoljni u njemu. Ovakove goste uvijek rado primamo i pozivamo ih da nas ne zaborave i da opet ljetu provedu u Samoboru.

† Martin Lamot

posjednik, umro je 17 pr. mj. u visokoj starosti od 88 godina.

Pokojni Lamot bio je poznat kao solidan i marljiv trgovac i obrtnik, te je uživao sveopće simpatije građana koji su ga poznavali.

Na posljedni počinak sprovedo ga je brojno naše građanstvo i društva kojima bijaše član utemeljač.

Pokojniku laka bila zemlja, a porodici naše saučesće!

Konstituiranje upravnog odbora JUU Samobor

Po završenoj osnivačkoj skupštini JUU za srez Samobor, koja je održana, u nedjelju 20 pr. mj. konstituiran je upravni odbor za prvi period rada novoga društva. Odbor sačinjavaju: Zvonimir Mihaljević, predsjednik; Marija Prstec, potpredsjednica; Božo Antonić, tajnik, Milan Tomečak, blagajnik. Odbornici: Marija Krušlin, Aleksa Rubeša, Drago Rotkvić; zamjenici: Stevo Belobrk, Krešo Malčević, Milan Brodić. Revizijski odbor: Šteta Wandri, Zlata Bogović i Marija Frlan; zamjenici: Dragutin Fuks i Marijan Kotarek.

Ovakvo konstituiranje upravni odbor JUU ima povjerenje cjelokupnog učiteljstva samoborskog sreza i u staleškim redovima očekuje se, da će uprava novog društva znati održati ovo na visini, pa time potpuno zadovoljiti nade, koje se u njih polažu.

Ostavka opć. odbornika nije uvažena ali sjednica se nije mogla održati!

Kolektivna ostavka trinajstoricе naših općinskih odbornika, koja je bila načelniku predana još 14 septembra, nije po ovdašnjem sreskom načelstvu uvažena.

Odbornici bili su o tom neprimanju ostavke na vrijeme obaviješteni i pozvani su bili da vrše svoju dužnost i dalje. U toj situaciji bila je za 22 pr. mj. sazvana općinska

Pokusna uzbuna i ingirani napadaj bio je izvršen 17. pr. mj. Odredi su dobro funkcionirali. Međutim kod cijele stvari je glavno da svi građani budu točno upućeni, kako da se vladaju za vrijeme eventualnog napadaja. Imade mnogo mogućnosti, da se čovjek spasi i da izbjegne otrovanju plinom, samo kad zna, šta treba da radi. Mi u Samoboru doista smo u dovoljnom položaju. Tako ćemo se skloniti u brda. Ali i to treba da se radi prisebno i organizovano.

Da ali mi ne bi bili što jesmo, kad još uvijek kod nas ne bi bilo ljudi, kojima je ta cijela stvar šaljiva! Ne dao Bog, da jednom zaista dođe do plinskog napadaja na Samobor, pa da onda vidimo, kako će se držati ti »duhoviti junaci«, koji danas prave šale na račun nastojanja razumnih i dobronamjernih ljudi. Činjenice sa kojima ovdje treba računati, suviše su strašne i potresne, i treba biti veliki cinik ili potpuno neozbiljan pa da se iz svega toga pravi komedija!

Treba držati još sastanaka, još predavanja, vježba pokusa i t. d. Treba svu školsku djecu jasno uputiti, šta treba da rade, da se obrane. Ni jedan čovjek u Samoboru ne smije da ostane neupućen. Kako je danas situacija u svijetu kritična - rat može izbiti svakog časa. A šta onda? Kako li će u toj zbrci biti onome, tko nema pojma, šta može da ga zadesi svakog časa i kako od tog da se brani? I seoski svijet naše okoline trebalo bi podučiti, iako sela nisu u tolikoj opasnosti kao veća mjesta. A što je najvažnije - stalno treba imati na umu, da je ta akcija i te kako ozbiljna!

sjednica. Već se međutim unapred znalo da se ta sjednica općinskog odbora ne će moći održati. Dosljedni svojoj ostavci, trinajstoricа općinskih odbornika nisu došli na sjednicu, a kako cijeli odbor broji osamnajst odbornika, nije bilo kvoruma i sjednica se nije mogla pravovaljano održati. O nastaloj situaciji sastavljen je zapisnik. Kako će se kriza našeg općinskog odbora dalje razvijati, za sada se ne može predvidjeti.

Nagla smrt gđe Marijane Razum

U noći od 23 na 24 prošlog mjeseca umrla je nakon kratke bolesti gđa Marijana Razum. Pokojnica službovala je u svoje vrijeme kao učiteljica u Zagrebu i u Samoboru gdje se udala za našeg sugrađanina g. Antuna Razuma. Gđa Marijana mnogo je sudjelovala u javnom kulturnom životu Samobora prije nekih tridesetak godina, pa je tim i svojim školskim radom stekla mnogo simpatija i poštovanja.

Nagla smrt gospođe Marijane Razum veoma je razalostila cijeli Samobor, jer je ona do svog zadnjeg dana uživala simpatije cijelog mjesta i bila poštovana kao uzorna majka i gospodarica. I lijepa uspomena na nju bit će za dugo kod nas očuvana.

Do zadnjeg počivališta otpratilo je pokojnicu mnogo građana i školska omladina sa učiteljima. Nad otvorenim grobom oprostio se sa bivšom kolegicom g. Franjo Loda. Njen grob okičen je tužnim jesenskim cvijećem.

Obitelji pokojne Marijane Razum izričemo naše iskreno saučesće.

Vjenčanje

Dne 14 prošlog mjeseca vjenčao se u župnoj crkvi Sv. Anastazije g. Franjo Adamek sa gospojicom Nevenkom Orgas. Po dovršenom obredu dočekala je mladence pred crkvom glazba Pučke čitaonice, kojoj je član g. Adamek. Mladencima želimo u budućem životu svaku sreću.

Novo tarife na vicinalnoj željeznici Zagreb-Samobor

Po odobrenju ministarstva saobraćaja stavlja uprava vicinalne željeznice Zagreb-Samobor danom 1. novembra 1935. na snagu novu tarifu za prevoz robe i mrtvaca i novu tarifu za prevoz putnika, priljaga pasa i ekspresne robe.

Obje tarife, štampane u obliku knjižice mogu se nabaviti po cijeni od 25 dinara za svaku kod uprave vicinalne željeznice Za-

greb-Samobor, Samoborski kolodvor Zagreb.

Skreće se pažnja interesentima na određene nove tarife, koje spram dosadanih tarifa sadrže znatne olakšice u korist interesenata kako u robnom, tako i u putničkom prometu.

Zar opet taj „pustinja“?

Jedna zagrebačka novina donijela je nedavno članak o našem »slavnom pustinjaču«. I u tom članku zagovara se, da bi tog čovjeka trebalo ponovno pustiti da se nastani u našem starom gradu. Da bi to bila što više i neka »turistička atrakcija«!

Svakomu je poznato kako je slavno svršila karijera tog »pustinjača« u Samoboru, pa sad da ga opet zovemo da se nastani na starom gradu i da pravi sprdnju iz Samobora i Samoboraca? Postoji i zaključak općinskog zastupstva da se tome »pustinjaču« ne dozvoljava boravak u gradu. Bolesnik čovjek spada u bolnicu, ako je siromah ima da se za njega brine zavičajna općina i nije nužno da nam dolazi u Samobor pa da konačno spadne na teret općine. A za čuvanje Anindola i starog grada lako ćemo naći do maćeg čovjeka, kojemu je također potrebna zarada!

Potpuna tama u Samoboru

Na članak Vašeg cijenjenog lista od 15. ov. mj. pod rubrikom »Domaće vijesti« a pod naslovom »Potpuna tama u Samoboru«, molim Vas, da izvolite uvrstiti, prema ustano vi zakona o štampi, sljedeći ispravak:

(i ako ne odgovara formi ispravka po zakonu o štampi — uvrštavamo. Op ur.)

Nije istina, da samoborski načelnik ne vodi apsolutno nikakova računa o prometu stranaca i o Samoboru kao izletištu, nego je naprotiv istina, da Samoborski načelnik poduzima svugdje i svakom zgodom sve što je u njegovoj moći, da se promet stranaca u Samoboru kao izletištu unapredi.

Prema tomu ne stoji tvrdnja, da bi samoborski načelnik bio odgovoran što u nedjelju dne 13. ov. mj. na večer i u noći nije radila električna javna rasvjeta, kad je baš te večeri bila potpuna mjesočina, pa prema tomu u smislu dogovora od 4. XI. 1932. trgovišnog zastupstva nije bilo ni mjesta električnoj javnoj rasvjeti.

Iz razloga štednje trgovišno zastupstvo zaključilo je da se za mjesečine javna rasvjeta ima obustaviti. Taj dogovor star je već 2 godine, pak je prema tomu dogovoru vredila ista praksa kao i u noći dne 13. ov. mj. na večer, kroz cijelo vrijeme od preko 2 godine dana, te je upravo nepojmljivo, kako netko dolazi da trgovišnom načelniku zamjera, što sa upravom strogo provada zaključke zastupstva.

Ne stoji ni tvrdnja da bi stranci potamili lutali u velikom broju sa svih strana prema kolodvoru te sa ogorčenjem razgovarali o Samoboru i načelniku, koji tobož da apsolutno nikakova računa ne vodi o prometu stranaca i o Samoboru kao izletištu.

Nije istina također »da bi uski prolaz do glavnoga trga u Šmidhenovu ulicu bio u potpunoj tami, jer da na početku ulice, niti na križanju kod g. Presečkoga nije bilo svjetla, da bi prolaznici, a napose posjetitelji kina bili u životnoj opasnosti, da ih ne obori koji jureći auto ili motorcikl, koji da bi također vozili posve nesigurno radi potpune tame.

Naprotiv je istina, da spomenute noći 13. ov. mj. na večer, uslijed potpune mjesočine, ništa nije stajalo na putu nesmetanom prometu vozila i ljudi, i ako bi pisac članka želio iskonstruirati »potpunu tamu u Samoboru«

Na druge generalizirajuće tvrdnje članka, da Samoborski načelnik ne vodi mnogo brige o potrebama našega mjesta, da ga teško nalaze na poglavarstvu kad ga nužno trebaju, da moraju po nekoliko puta dolaziti i tražiti ga, da on priča kako imade silna i teška posla za općinu, a nitko ne vidi bilo kakovoga rezultata, pa da se je poradi toga zahvalio 13 odbornika na časti, jer neće i nemogu da nose odgovornost za taj rad načelnika i uprave, nije mi potrebno mnogo riječi trošiti, ali javno nudam svakomu objektivnom građaninu, pa i piscu članka, saziv jedne ankete građana i stručnjaka u komu-

nalnim pitanjima, koji će cjelokupni rad i moji i uprave i zastupstva trgovišta Samobora ispitati, pa u koliko se ustanovi, da je za vrijeme mojega načelnikovanja učinjen ma kakav propust na štetu građana i općine trgovišta Samobora, onda sam spreman pružiti potpunu satisfakciju. Tvrdim da se radi mene i uprave te našega rada nije zahvalilo na odborničkom časti 13 odbornika, nego su iste rukovodili posve drugi razlozi, koji stoje izvan dohvata komunalne politike.

U ostalom članovi odbora, koji su predali ostavke, nisu nikada prigovarali radu predsjednika i uprave uopće, već su taj rad odobrivali i zagovarali, dok nisu nastupile druge poznate okolnosti, uslijed kojih su predali ostavke.

Predsjednik općine:

Srećko Pandić

Iz poreske uprave

Poreska uprava u Samoboru upozoruje na slijedeće:

Prijave kućarine za godinu 1936 preda ju se na općini od 14. oktobra do 16. novembra o. g. zaključno. Vidi uputu u Samoborskom listu od 15. oktobra o. g. Pozivaju se vlasnici zgrada, da te prijave odmah podnesu.

Zamjenu novčanica od 10 dinara dolarskog formata, izdanje Narodne banke od 1. XI. 1920 i srbijanske novčanice od po 5 Din, koje više ne važe u prometu kao plaćevno sredstvo izim blagajne Poreske uprave. Pozivaju se vlasnici tih novčanica, da ih još pravodobno zamjene na blagajni Poreske uprave, a mogu s njima i platiti dužni porez.

Posljedni rok naplate poreza za 4/IV, koji je već dospio 1. oktobra o. g. jest 15. novembra o. godine.

Pozivaju se svi dužnici, da porez blagovremeno plate, kako ne bi bili izloženi eksekutivnom postupku i troškovima, transakcijama i prodaji stvari. I jedan dan zakašnjena povlači za sebe kamate i ovršni trošak.

Dal je jedan seljak iz naše okolice poginuo kod nedavno željezničke katastrofe?

Dne 25. pr. mj. došlo je u blizini Ja godine u Srbiji do teške željezničke nesreće, kod koje su poginula četiri čovjeka a mnogo ih je teže i lakše ranjeno. Prama pisanju beogradске «Politike» jedan od poginulih je vojnik Pavao Kajinović, seljak iz Male Gorice, sreza Samobor.

Pavao Kajinović bio je na otsluženju vojnog roka i sa onim brzim vlakom putovao je kao vojni kurir u Beograd. Nalazio se u jednom od prvih vagona unesrećenog vlaka i porušeni vagon teško ga je izranio tako da je na mjestu ostao mrtav.

Poslije katastrofe prevezeno je tijelo unesrećenog Pavla Kajinovića vojnim autom u Kragujevac i tamo je sahranjen uz veliko učešće građanstva, vlasti i sa svim vojničkim počastima.

Ako je zaista poginuo Pavao Kajinović iz naše okolice, njegova obitelj sigurno je već obavještena o nesreći, koja se dogodila u času kad je on kao vojnik bio na vršenju svoje dužnosti.

Roditelji ili rođaci poginulog Pavla Kajinovića, ako žele što pobliže saznati o toj željezničkoj nesreći, neka se obrate na uredništvo našeg lista, gdje mogu dobiti opširne opise sa slikama, koji su izašli u beogradskim novinama.

PODUPRIMO NAŠE PLANINARE!

Naša podružnica H P D «Japetić» razvila je lijepu djelatnost na svim područjima. Naročitu pažnju posvetila je propagandi planinarstva, znajući da je to najuspješnije sredstvo za povećanje prometa stranaca. Tim svojim radom učinila je podružnica vanredno mnogo na promicanju interesa Samobora i Samoboraca. Promet stranaca jedno je od životnih pitanja Samobora, i o njegovoj razvijenosti ovisi će i daljnji razvitak mjesta. A promet stranaca povećat će se samo sistematskom propagandom.

Podružnica je u svome radu gdje koji puta naišla i na nerazumijevanje, ali ipak zahvaljujući potpori Samoboraca i prijatelja Samobora došlo se već do vidljivih uspjeha.

Prije nekoliko dana postavila je podružnica u vagonu Samoborske željeznice snimke Samobora i okolice, koje su joj stali na raspoloženje prijatelji i članovi. Za taj rad dobila je potporu od Samoborske željeznice u svoti od 500 Din. od staklane Vj. Franza u Zagrebu stakla za slike, od g. F. Flašara okvire i t. d. Podružnici će sigurno i nadalje u tom radu potpomoći građanstvo, koje je uvijek pratilo sa simpatijama njen rad. Pa i treba da dobije obilnu potporu, jer radi u korist čitavog Samobora.

Svaiko, kome leži na srcu interes Samobora trebao bi dati našim planinarima makar i najmanji priloga, da im se tako olakša njihov nesebičan rad.

—u—

KAK IZVOLIJU . . .

G. načelnik pripisao je «ispravak» na našu noticu «Potpuna tama u Samoboru». Veli da nije istina da je 13. pr. mj. bila tama u Samoboru nego je svijetlila mjesečina kao bijeli dan (po kalendaru). Neke pita g. načelnik stražara koji je taj dan bio u službi da li je tko došao u stražarnicu i pitao službu, stražara kako to da je danas tako tamno, a nema javne rasvjete. Stražar je rekao da ne zna kako je to. — Dakle je li bila tama ili ne g. načelnice? — Je li su stranci lutali po tami ili nisu? —

Da li je g. načelnik za naći u uredu ili nije, lahko je konstatirati sa svjedocima. — Pa to prepuštamo sudu građana, koji su g. načelnika često tražili, a nisu ga mogli naći. — Na koncu glede tvrdnje da 13. zastupnika nije zahvalilo na časti odbornika radi loše uprave naše općine, nego radi drugih razloga, to g. načelnik tvrdi sebe radi.

Da zastupstvo nije bilo zadovoljno sa radom uprave općine vidi se već iz «Osvrta na ovaj rad» dne 15. svibnja o. g. u «Samoborskom Listu».

VIJESTI IZ H P D «JAPETIĆ»

MARKACIJE. Podružnica je izvela novu markaciju planinarskog puta: Samobor — Slaviček — Draganje selo — Slani dol — Smerovišće. Na tome putu su postavljena dva stupa sa pločama za informacije o smjeru i daljnji putu.

DAROVI Staklana Vj. Franza u Zagrebu poklonila je podružnici 50 komada stakala za snimke u vlaku. Ovo je već drugi ljep dar g. Franza, našeg uglednog Samoborca i prijatelja našega društva.

Škola narodnog zdravlja u Zagrebu poklonila je društvu 5 fotografija.

ISPRAVAK U predzadnjem broju «Samobor. lista» potkrala se grješka, jer svotu od 50 Din poklonio je g. Albin Ferik iz Zagreba.

SKI SEKCIJA. Kako se sve više približava zimska sezona, upravni odbor je imenovao novo vodstvo ski sekcije. Predsjednik sekcije bit će predsjednik podružnice g. F. Flašar, za tajnika i referenta za upravni odbor izabran je g. I. Sudnik, za blagajnika g. Stjepan Čipek, za ekonomu g. Sirovica Nikola. Odbornici su: g. Rusan Mirko, Novaković Milutin i Sirovica Vilko.

«Samoborski List» izlazi svakog 1 i 15 u mjesecu. — Preplata sa poštarinom na cijelu godinu iznosi 25 D. Inozemstvo 50 D. Uprava i uredništvo: Livadićeva ulica broj 2. Vlasnik i odgovorni urednik Slavko Šek. — Oglase prima uprava prama cjeniku. Za oglase, koji se više puta uvršćuju, daje se znatan popust. Rukopisi se ne vraćaju. Tisak Samoborske tiskare Slavko Šek.

Stan

Smithenova 7, sastoji se iz 2 sobah i nusprostorijah, iznajmljuje se od 1. XII.

Upitati kod Pavlovića

Stan

od sobe i kupaone i nusprostorija ili 2 sobe i nusprostorija iznajmljuje se. — Upitati, Perkovčeva ul. 20 A kod g. Teroveca u brijačnici.

Posudjujem bakreni kotao

za pečenje rakija od 80 litara uz najnižu najamninu. Upitati Ivo Murgić kotlarska radiona Perkovčeva

JAVNA ZAHVALA

U teškoj tuži što me je snašla, zahvaljujem od srca Samoborskom građanstvu, učiteljskom zboru i svima koji su moju milu i nezaboravnu suprugu

Marijanu

otpratili na vječni počinak, svima koji su joj odar okitili vijencima i cvijećem. Zahvaljujem nadalje preč. gospodinu župniku i kanoniku g. Kocijanču koji je pokojnici podijelio Sv. sakrament umirućih, g. dru. Mogutu koji je sve poduzeo da je uzdrži na životu, g. raynatelju Lodeći koji se je dirljivim govorom oprustio od drage pokojnice, te svima koji su mi izrazili usmeno ili pismeno svoju sućut, svima još jednom najdublja hvala.

ANTE RAZUM

ZAHVALA

Svima, koji su dragog nam oca, svekra, djeda i pradjeda

Martina Lamota

do hladna groba sproveli, cvijećem mu odar okitili, a nama svoje saučee izrazili budi ovime najtoplija hvala.

Napose hvala društvima koja su ga korporativno sproveli do posljednjeg počivališta.

Tugujuća rodbina

Restauracija

● VILA TONŠETIĆ ● STRAŽNIK

krasne sobe sa konforom. Izvrana vina te zagrebačko pivu. Vrlo umjerene cijene. Prekrasan vidik.

ŠKABERNA GRAĐEVNI MATERIJAL

Betonske cijevi
Betonske stupove
Samoborski pijesak
Cementne pločice
Bet. vratačica sa staklom
Betonske banje
Cigla, crijep, žiljbnjaci
Cement itd., itd.

dobijete uz najjeftiniju cijenu iz našeg ovdašnjeg željezničkog stovarišta dostavljenu u kuću.

Poslovnica:

ZAGREB, Samoborska c. 10
Telefon 7700